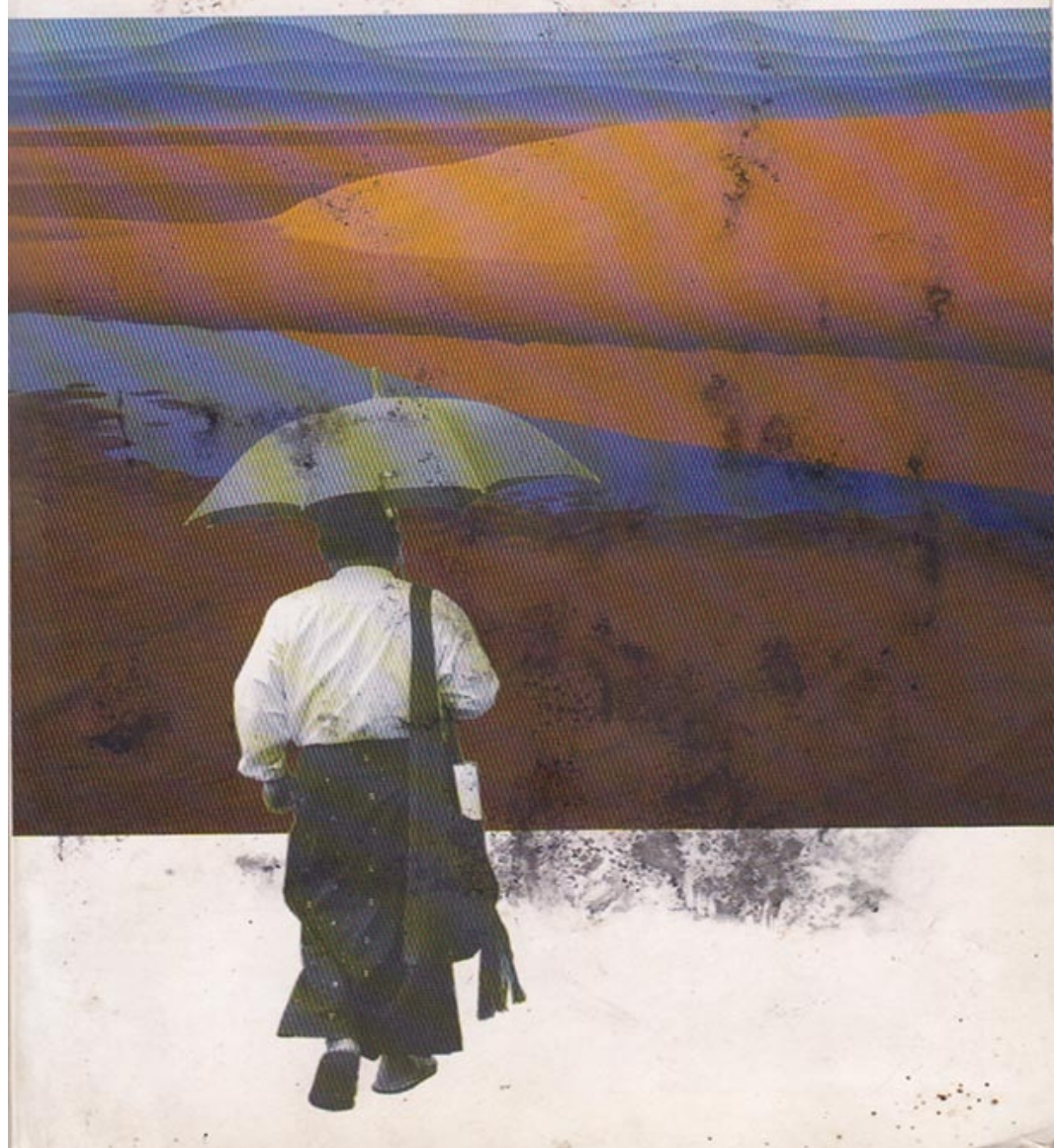

မြင်ဦးဦးမြင်
မြင်ဦးဦးမြင်ကို ဖြတ်ဆန်းခြင်း

မြင့်ဦးဦးမြင့်ကို ဖြတ်သန်းခြင်း

အချစ်ကို ဖြတ်သန်းခြင်း

နောက်ဆုံး အခွင့်အရေး

မြင်ရုံလေး၊ ကြည့်ခွင့်ပေးပါ
အဝေးနယ်ခြား၊ ထွက်မသွားခင်
ကြည့်သွားချင်တယ် အချစ်ရယ်။

ကြည့်ရုံလေး၊ တွေ့ခွင့်ပေးပါ
ကြင်နာရိပ်အောက်၊ မလွတ်မြောက်ခင်
တွေ့သွားချင်တယ် အချစ်ရယ်။

တွေ့ရုံလေး၊ နေခွင့်ပေးပါ
နာရီ၊သစ်ရွက်၊ မြေမသက်ခင်
နေသွားချင်တယ် အချစ်ရယ်။

နေရုံလေး၊ နားခွင့်ပေးပါ
အလွှာသိုက်အုံ၊ မခိုလှုံခင်
နားသွားချင်တယ် အချစ်ရယ်။

ခဏလေးပါ၊ မျက်နှာအလှ

မြင်ခွင့်ရလျှင်၊ သေရင်သေဦး

ဘဝဆုံးစေ၊ ကျေနပ်နေမယ်

ကွယ်...

တွယ်တာနှောင်ကြိုး၊ တိုးလို့ရစ်ချည်

ခိုင်ပြီဆိုမှ၊ ဖြတ်ပစ်ရရင်

သခင်ရယ်...

မုန်းတယ်လို့သာ ပြောလိုက်ပါတော့ကွယ်။ ။

၁၉၇၈ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ရုပ်ရှင်ပဒေသာမဂ္ဂဇင်း။

*

ချေပခြင်း

ရင်းနှီးဖူးစွာ

ဝါကျင့်ကျင့်နွမ်း၊ ရွှေရည်ဆမ်းသော

အလွမ်းစက္ကူ၊ စာအုပ်ထူမှ

သူမ လက်ရေး၊ မှတ်မိသေးတော့

“ခြေလေးချောင်းကျား၊ အသားစား၏ ”

“ခြေနှစ်ချောင်းကျား၊ အသည်းစား၏ ”။

ဝါကျနှစ်ကြောင်း၊ စာလုံးပေါင်းဖတ်

အထပ်ထပ်ပင်၊ ယုတ္တိဆင်ကြည့်

နှိုင်းယှဉ်မိတိုင်း၊ ရင်ခုန်လှိုင်းထ

မကျဘဝင်၊ ပုစ္ဆာထင်မိ။

“ခြေလေးချောင်းကျား

အသားစားတတ်၊ ဖမ်းစားတတ်အောင်

ကြောင်မလေးက ကျားဆရာ”။

“ခြေနှစ်ချောင်းကျား၊

အသည်းစားတတ်၊ မြူဆွယ်တတ်အောင်

ကောင်မလေးက ကျားဆရာ” ။ ။

* * *

လွယ်မည်ဟု ထင်ရသော အခက်ခဲဆုံးအလုပ်များ
မေ့ထားချင်တယ်
ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ၊ တွယ်တာနှောင်ငင်
သံယောဇဉ်ကို၊ တမင်ဖြတ်တောက်
တစ်ယောက်တည်းလေ၊ ကျောက်ခဲတွေပမာ
အသည်းမာမာ၊ ခွဲခွာနောက်ဆုတ်
ချစ်အလုပ် လက်မဲ့ဖြစ်ပါစေ။

အပြောလွယ်လွယ်၊ တကယ်ဆိုမှု
သူမ အကြည့်၊ တိုက်ဆိုင်မိတိုင်း
လှိုင်းထရင်ခုန်၊ ချစ်ပုံပြင်ဟောင်း
ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့၊ ဒီကနေ့ထိ
တိတိကျကျ၊ အမှတ်ရတုန်း
တစ်ချိန်တုန်းက
“မမုန်းကြေးအချစ်ရယ်၊ အပြုံးပေးချစ်ကွယ်”
နွယ်လိုပတ်ရစ်၊ အချစ်သီချင်း
ရင်တွင်းအေးမြ၊ လမင်းကလေး
ဘဝချင်းမဝေးမီ၊ လမင်းကလေး
ဘဝချင်းမဝေးမီ၊ ကြည်သာခွန်းသွဲ့
ချိုနွဲ့ခဲပုံ၊ ပြောမယုံနိုင်စရာ

ဘယ်မှာ မေ့လို့ရမလဲလေ။

မုန်းလိုက်ချင်တယ်
ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ၊ ရင်ထဲကထုတ်
အချစ်ကြပ်တွေ၊ ရွှေပေါ်မြတင်
မထားချင်တော့၊ ခေါင်းမော့ရင်ဆိုင်
မျက်ရည်ခိုင်စွာ၊ လာမငိုကြေး
ဥပေက္ခာတေးဆို၊ မကြင်လိုဘူး
စိတ်ကူးထူးခတ်၊ ခပ်ပြတ်ပြတ်လေ
နွေလည်နေလို ပူပါစေ။

အပြောလွယ်လွယ်၊ တကယ်ဆိုရင်
မြင်သမျှမှာ၊ သူ့မျက်နှာချင်း
သတိတရ၊ မေ့မရဘူး
အရူးလိုပဲ၊ တစ်ယောက်တည်းဆို
ညတိုင်းငိုတယ်၊ အပိုမဟုတ်
လုပ်ဇာတ်မခင်း၊ မျက်တွင်းဟောက်ပက်
အိပ်မက်ပျက်ပြယ်၊ အိပ်စက်မပျော်
သူ ပေါ်လာနိုး၊ ပြန်လာနိုးနဲ့
မျှော်ကိုးစောင့်စား၊ နှလုံးသားလည်း

အက်ကွဲကြေမွ၊ ပြန်ပြောပြရင်

ပုံပြင်ပမာ၊ မယုံချင်စရာ

ဘယ်မှာမှန်းလို့ ရမလဲလေ။ ။

၁၉၇၉၊ ဇူလိုင်၊

စစ်ပြန်မဂ္ဂဇင်း။

*

အချစ်ကာချင်း

မကြောက်နဲ့... မေ

မတွေဝေနဲ့၊ လေပြေတညင်း

ငွေရည်ဝင်းဖန့်၊ လမင်းဝိုင်းစက်

မိုးပြာထက်မှာ၊ တိုးထွက်လှစ်ပြူ

ကလူကြည်စယ်၊ ကြိုမည်စောင့်လင့်

အသင့်ပါပဲ၊ တွဲလက်မဖြေ

ခရီးရှည်လျှောက်၊ နှစ်ယောက်အတူ.....။

အခိုက်အတန့်

ထိတ်လန့်စရာ၊ ဒေါသမူးမူး

ဟူးဟူးရားရား၊ တအားတိုက်ခတ်

မပြတ်လှုပ်ရိုင်း၊ လေမုန်တိုင်းလား

အားငယ်စိုးရွံ့၊ တွန့်ဆုတ်ကြောက်ကန်

ပြန်လှည့်နောက်သို့၊ ဦးကျို့ညွတ်ခ

မာန်မချနဲ့နော်....။

ခဏတဖြုတ်

အားယုတ်နွမ်းလျ၊ ည၏ အရောင်

နေရောင်၊လရောင်၊ ကြယ်ရောင်ပကင်း

အလင်းမဖြူ၊ ထူပိန်းမှောင်မိုက်
စိတ်အိုက်စရာ၊ ညကမ္ဘာလား
အားငယ်စိုးရွံ့၊ တွန့်ဆုတ်ကြောက်ကန်
ပြန်လှည့်နောက်သို့၊ ဦးကျိုးညွတ်ခ
မာန်မချနဲ့နော်.....။

မိနစ်အနည်းငယ်
သတိပြယ်ရုံ၊ ခိုတွယ်မရ
ဘဝလမ်းကြောင်း၊ တိမ်းစောင်းပြိုမှောက်
တစ်ယောက်တစ်လမ်း၊ ကျဆုံးခန်းပေါ့။

လိုက်ခဲ့ပါ.....မေ
ကဗျာမဆန်တဲ့၊ ကာရန်မဲ့လမ်း
စမ်းစမ်းဝါးဝါး၊ လျှောက်လှမ်းသွားစို့
ဦးကျိုးညွတ်ခ၊ မာန်မချကြေး
သွေးလေခြောက်ခြား၊ မဖောက်ပြားကြေး
ကြောက်အားဖယ်ထုတ်၊ လက်ချင်းဆုပ်ခိုင်
ပန်းတိုင်သစ်ရှေ့နားမှာ မေ။ ။

၈၀၊ မတ်၊ ၂၇၊
(တပ်မတော်နေ့)

နေ့လွမ်းသခင်ရဲ့ ခွေနှိမ်းမရွှင်တဲ့ ရေဖျန်းသဘင်
(ရတုပိုဒ်စုံ)

ရေဖျန်းသဘင်

ဆင်ယင်ကျင်းပ၊ မြန်မာ့အတာ၊ ရိုးရာပွဲတော်၊ နွဲ့ပျော်ရွှင်မြူး

ကြည်နူးစရာ၊ ရွှေဝါပိတောက်၊ တစ်ခေါက်တစ်ကျင်း၊

ပျံ့လှောက်သင်းထုံ

အိုးစည်ဗုံသံ၊ နှံသံလင်းကွင်း၊ သင်္ကြန်တီးလုံး၊ မုန့်လုံးရေပေါ်

ဝိုင်းဖွဲ့ပျော်ပါး၊ စားသောက်နောက်ပြောင်၊ ဝိုင်းလှောင်ကြည်စယ်

ဟားတိုက်ရယ်မော၊ ဒေါသမပါ၊ လွင်ဖြာချိုမြ၊ ပြုံးစ၊စနှင့်

ပန်းပွင့်သက်သေထူပြမည်။

ခွေနှိမ်းမရွှင်

ရင်မှာလှိုက်ဆူ၊ နွေနေပူအောက်၊ ပိတောက်ပွင့်ရက်၊ ပင့်သက်ဖိုမော

သောကမွှေးဖွား၊ ခံစားစူးရှ၊ ချစ်ကာလအို၊ အငိုရောင်လွင်

မကြင်သူမုန်း၊ မုန်းသူပြေးရှောင်၊ အပြစ်နှောင်ဖွဲ့၊ ထားခဲ့ထီးကျန်

ကျည်းတန်ဆိတ်ငြိမ်၊ နှလုံးအိမ်ထဲ၊ အသည်းနှိမ်းလျှ၊ အလှပဆုံး

အချစ်ဆုံးသူ၊ ငြူစူအမျက်၊ ရက်စက်ဒဏ်သင့်

လွမ်းခွင့်ရက်ရှည်ယူရသည်။

နေ့လွမ်းသခင်

ရွှေစင်ပိတောက်၊ လန့်ကြောက်ရွံ့ထိတ်၊ အိပ်လည်းမပျော်

ဖော်ဝေးဒဏ်ခ၊ နေ့နှင့်ညများ၊ ရေကစားပွဲ၊ ခြံမှံသဲကျင်းပ
ပျော်နေကြတိုင်း၊ မှိုင်းတွေးဝိုင်းငေး၊ ပူလှိုက်ဆွေးရ၊ သောက သမုဒ္ဒရာ
ဖြေစရာမဲ့၊ ယဲ့ယဲ့ချိနုံး၊ အပြုံးလေးတွေ၊ လှမ်းဝေးကွေ့ကွင်း
လွမ်းသီချင်းဝေ၊ ကြွေသောသစ်ရွက်၊ ဆက်မရရင်၊ လေနှင်ရာလွင့်
တမ်းလင့်မျက်ရည်ပူခ၊လည်။ ။

၁၉၈၀၊ ဧပြီ၊

ရုပ်ရှင်အမြို့တေမဂ္ဂဇင်း

*

ပေးပို့အပ်နှံခြင်း ရသများ

ပျော်လိုက်တာလေ

စာမျှော်နေတုန်း၊ ပြုန်းကန်ရောက်

အတောင်ပေါက်လာ၊ စိမ်းပြာငှက်ခါး

စာအိတ်ပါးလေး၊ တွေးပူအခက်

ဆွေးသူအတွက်၊ ရှေ့မူမပျက်

မင်ပြာစက်ဝိုင်း၊ လက်ရေးညီညာ

လိပ်စာဖတ်ရုံ၊ ရင်သိပ်ခုန်လွန်း

ဝမ်းသာကြည်နူး၊ မျက်ရည်ဝေ့လည်.....။

တစ်ပတ်တစ်ခါ၊ စာလာသင့်လျက်

နောက်ကျပျက်ကွက်၊ အဆက်သွယ်ပြတ်

မဖတ်ရတော့၊ ထိုင်ထနေခက်

အိပ်စက်မပျော်

“မျက်မာန်တော်ညှိုး၊ စိတ်ဆိုးလို့လား”

“အလုပ်တွေများ။ မအားလို့လား”

“အစားအသောက်မှား၊ ဖျားနေလို့လား”

“ရာသီကူးပြောင်း၊ နေမကောင်းလို့လား”

အမှားတွေစေ၊ “လား” ကလေးတွေပဲ

ဖြေလိုက်၊မေးလိုက်၊ မေးလိုက်၊ဖြေလိုက်

စိတ်အိုက်မောနှမ်း၊ လွမ်းပြီးရင်းလွမ်း
မျှော်ရည်မှန်းဆ၊ ပန်းလျလျရယ်.....။

ဝမ်းပန်းတသာ၊ စာဖောက်ဖွင့်ဖတ်
မွန်းကြပ်လှိုက်မော။ သောကလေးတွေ
တန်းစီစေပေါ့

“ဖျားနေလို့ပါ၊ ဆေးရုံမှာရောက်
စာပြန်နောက်ကျ၊ ခွင့်လွှတ်ပါနော်
ဆရာဝန်က၊ ချခဲ့မှတ်ချက်
ကျောက်ကပ်ယောင်လို့”
ဆိုနှင့်ဖတ်ရင်း၊ သက်ပြင်းဆက်နေ
ငိုငံတွေဝေမိ၊ ပျော်သည့်စိတ်လေး
အဝေးပြေးပျောက်၊ တစ်ယောက်တည်းမှိုင့်.....။

မောလိုက်တာလေ
အီကွေတာလည်း၊ နွေရင်ထဲရောက်
တောက်လောင်ပူရှ၊ မျှယူခံစား
သောက်ကပ္ပားစည်၊ မျက်ရည်ကြည်ဥ
အခုချက်ချင်း၊ ခရီးပြင်းနှင်
နဖူးပြင်စမ်း၊ ဥုံဖွ မန်းမှုတ်

ရှုပ်ထွေးဆံ့မျှင်၊ ဖီးသင်သန့်ရှင်း

(ကဗျာအကြောင်း)

သီချင်းအကြောင်း၊ သတင်းပေါင်းစုံ

ပြောမကုန်ဘဲ၊ အာရုံလွှဲပြောင်း

နေကောင်းလာအောင်၊ ကျောက်ကပ်ယောင်လျော့

အားပျော့ခွေခွမ်း၊ ပြန်လည်လန်းဆတ်

အဖျားပြတ်စေ၊ ပျောက်စေရောဂါ

ကုချင်တာကြောင့်၊ ကဗျာတစ်ပုဒ်

စာတစ်ပုဒ်အား၊ ဆေးဝါးအဖြစ်

ဖန်တီးရစ်ရန်၊ တွေ့ခွင့်မကြုံ

ဆုံခွင့်မရ၊ တဒင်္ဂီမှာ

ကဗျာရေးပို့လိုက်ပါတယ်။ ။

၁၉၈၀ ၊ နဝင်ဘာလ

ရှုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း။

*